

Egy hivatásos labdarúgóklub "vezetőjének" homofób nyilatkozatai miatt a klubra hárulhat annak bizonyítása, hogy nem folytat hátrányosan megkülönböztető felvételi politikát

Több egybevágó bizonyíték alapján megcáfolható a szexuális irányultságon alapuló hátrányos megkülönböztetés látszata

A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmódról szóló irányelv¹ meghatározza a valláson vagy meggyőződésen, fogyatékonyságon, életkoron vagy szexuális irányultságon alapuló hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelem általános kereteit a foglalkoztatás és munkavégzés tekintetében. Ezen irányelv értelmében, amikor egy hatáskörrel rendelkező bíróság vagy más hatóság előtt megállapítást nyernek azok a tények, amelyek alapján feltételezhető, hogy hátrányos megkülönböztetés történt, a bizonyítási teher az érintett alperesre nehezedik, akinek azt kell bizonyítania, hogy a hátrányos megkülönböztetés látszata ellenére sem sérült az egyenlő bánásmód elve.

2010. március 3-án az Accept, amely egy olyan társadalmi szervezet, melynek célja, hogy Romániában előmozdítsa és védje a leszbikus, meleg, biszexuális és transzszexuális személyek jogait, panaszt nyújtott be a Hátrányos Megkülönböztetés Elleni Küzdelem Nemzeti Tanácsához (Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, a továbbiakban: CNCD) az SC Fotbal Club Steaua București SA (FC Steaua) hivatásos labdarúgóklubbal és a magát e klub vezetőjének feltüntető G. Becalival szemben. Az Accept azt állította, hogy a munkaerő-felvétellel kapcsolatban sérült az egyenlő bánásmód elve. Ugyanis, egy hivatásos labdarúgó esetleges átigazolását érintő interjúban G. Becali lényegében azt nyilatkozta, hogy soha nem venne fel homoszexuális labdarúgót. A CNCD előtti másik alperessel, vagyis az FC Seauával kapcsolatban, az Accept azt állítja, hogy e labdarúgóklub egyszer sem határolódott el G. Becali kijelentéseitől. A CNCD többek között úgy vélte, hogy e körülmények nem tartoznak a munkaviszony kérdéskörébe, mivel G. Becali kijelentései nem tekinthetők munkáltatótól, illetve munkaerő-felvételért felelős személytől származó kijelentéseknek. Mindenesetre a CNCD megállapította, hogy e kijelentésekkel a hátrányos megkülönböztetés zaklatás² formájában megvalósult és G. Becalit figyelmeztetéssel szankcionálta. A román jog alapján akkor ez volt az egyetlen lehetséges szankció, mivel a CNCD döntését a felrótt tények beálltát követő hat hónap elteltével hozta meg. Az Accept e döntés ellen keresetet nyújtott be a Curtea de Apel Bucureștihez (Bukaresti Fellebbviteli Bíróság, Románia) amely, az irányelv értelmezésével kapcsolatban kérdéseket intézett a Bírósághoz.

Az e napon hozott ítéletben a Bíróság megállapítja, hogy az irányelvet alkalmazni kell a Curtea de Apel București előtt folyamatban lévő alapeljárás alapjául szolgálóhoz hasonló, olyan tényállásokra, amelyek a munkavállalási feltételekről - beleértve a munkaerő-felvétel feltételeit is -, szóló nyilatkozatokra vonatkoznak. A Bíróság hangsúlyozza, hogy a hivatásos labdarúgók

¹ A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv (HL L 303., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 79. o.).

² A zaklatás az irányelv értelmében a hátrányos megkülönböztetés egy olyan formájának tekintendő, amikor nemkívánatos magatartásra kerül sor különösen szexuális irányultság alapján, olyan céllal vagy olyan hatást kiváltva, amely sérti valamely személy méltóságát, és megfélemlítő, ellenséges, lekicsinylő, megalázó vagy sértő környezetet alakít ki.

felvételére vonatkozó sajátosságoknak e tekintetben nincs jelentősége, mivel a sport gyakorlása, mint gazdasági tevékenység az uniós jog hatálya alá tartozik.

Az FC Steaua alapügybeli helyzetére vonatkozóan a Bíróság pontosítja, hogy önmagában az a tény, hogy a nyilatkozatok, mint amilyen G. Becalié is, nem közvetlenül egy meghatározott alperestől származnak, nem zárja ki, hogy az alperes fél tekintetében megállapíthatóak legyenek az irányelv értelmében vett olyan „tények, melyek alapján feltételezhető, hogy hátrányos megkülönböztetés történt”. Következésképpen, **valamely alperes munkáltató nem tudja megcáfolni a hátrányosan megkülönböztető munkaerő felvételi-politika folytatására utaló tények fennállását azon kijelentésre szorítkozva, hogy a homofób munkaerő-felvételi politika fennállását sugalmazó nyilatkozatok olyan személytől származnak, aki bár állítása és a látszat szerint a munkáltató irányításában fontos szerepet tölt be, a munkaerő-felvételi kérdésekre vonatkozóan nem rendelkezik döntési joggal.** A Bíróság szerint a munkaerő-felvételi politika értékelésénél figyelembe vehető az a tény, hogy e munkáltató nem határolódott el egyértelműen az említett nyilatkozatoktól.

Egyebekben a Bíróság pontosítja, hogy **az irányelvben meghatározott bizonyítási teher nem vezet olyan bizonyítás megköveteléséhez, amelyet lehetetlen teljesíteni** anélkül, hogy sértené a magánélet tiszteletben tartásához való jogot. Ugyanis **a szexuális irányultságon alapuló hátrányos megkülönböztetés valószínűsége több egybevágó bizonyíték alapján megcáfolható,** anélkül azonban, hogy az alperesnek bizonyítania kellene, hogy a múltban már sor került meghatározott szexuális irányultsággal rendelkező személyek felvételére. Ilyen bizonyíték lehet többek között a hátrányosan megkülönböztető nyilvános kijelentésektől való egyértelmű elhatárolódás, valamint a munkaerő-felvételi politikával kapcsolatos olyan konkrét rendelkezések, melyek célja, hogy biztosítsák az egyenlő bánásmód elvének tiszteletben tartását.

Végül, a Bíróság megjegyzi, hogy az irányelvvel ellentétes az a nemzeti szabályozás, amely alapján a szexuális irányultságon alapuló hátrányos megkülönböztetés megállapítása esetén a tényállás bekövetkezésétől számított hat hónap leteltét követően csak „figyelmeztetést” lehet alkalmazni, ha ez a szankció nem hatékony, arányos és visszatartó erejű. Mindazonáltal a román bíróságra tartozik annak értékelése, hogy jelen ügyben ez a helyzet áll-e fenn.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” □ ☎ (+32) 2 2964106